

1987 | BRUNDTLAND RAPPORTEN: VORES FÆLLES FREMTID

Brundtland-rapporten blev udgivet i 1987 og var dengang banebrydende med sit begreb om bæredygtighed, der både så på miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter. Rapporten var med til at sætte skub i den politiske debat om miljø og bæredygtighed og dannede grundlag for mange fremtidige perspektiver og initiativer.

I 1983 dannede FN (Forenede Nationer) kommissionen WCED (World Commission on Environment and Development/Verdenskommissionen for Miljø og Udvikling). Man både oplevede og forudså en række konsekvenser ved den accelererede nedbrydning af miljøet og naturlige ressourcer. De udfordringer skulle kommissionen være med at løse, og det resulterede i rapporten 'Our Common Future' (Vor Fælles Fremtid). Rapporten blev hurtigt kendt som Brundtland-rapporten – opkaldt efter kommissionens formand, Gro Harlem Brundtland.

Rapporten blev udgivet i 1987 og var den første, der fokuserede på global bæredygtighed. Den så både på regeringer, virksomheder og frem for alt mennesker, hvis velfærd blev set som et kerneelement for miljømæssige og udviklingsmæssige politikker. Rapporten gav et omfattende overblik over de største globale miljømæssige kriser samt forslag til, hvordan problemerne kunne løses. Brundtland-rapporten var med til at plante miljømæssige problemstillinger solidt på den politiske dagsorden med et mål om at diskutere miljø og udvikling som ét og samme emne.

Rapporten samlede forskellige nye og kendte emner, der kunne relateres til miljøproblemer. Med rapporten blev bæredygtighed dermed også præsenteret som et bredt og holistisk begreb, der både inkluderede sociale, økonomiske, politiske og miljømæssige kriterier. Det gav en bred tilgang til bæredygtighed, hvor der både blev fokuseret på natur og samfund. Dermed kan rapporten også ses som et forsøg på at skabe opmærksomhed på forholdet mellem det menneskeskabte samfund og naturen - og ikke mindst de miljømæssige konsekvenser.

Selvom Brundtland-rapporten var banebrydende i sit brede perspektiv på bæredygtighed er den dog også blevet kritiseret for at nedtone den sociale dimension af bæredygtighed. Kritikken kommer fra forskellige organisationer, der arbejder for at fastholde den originale holistiske idé – blandt andet The Wuppertal Institute, der har arbejdet videre med at tilpasse Brundtland-rapporten. Rapportens begreb om bæredygtighed har alligevel været grundlæggende og populært. Det er blevet brugt og videreudviklet af mange inden for forskellige felter, der beskæftiger sig med bæredygtighed på den ene eller anden måde.

Betegnelsen bæredygtighed anvendes i dag ofte i daglig tale, men i praksis bliver begrebet hele tiden omskabt til særlige formål i en given tid og kontekst. Bæredygtighed er altså ikke et klart defineret og ensartet begreb. Det er et komplekst begreb, som der i praksis ikke er enighed om ud over de overordnede og forholdsvis brede principper. Ikke desto mindre har fødslen af Brundtland-rapportens bæredygtighedskoncept påvirket miljølove og planlægning i en lang række lande.

Brundtland-rapporten og WCEDs arbejde lagde blandt andet fundamentet for skabelsen af Rio-deklarationen, der blev til under 1992 Earth Summit (FNs konference for miljø og udvikling), tilpasningen af Agenda 21 og etableringen af FN Kommissionen for Bæredygtig Udvikling.

1987 | BRUNDTLAND REPORT: OUR COMMON FUTURE

Published in 1987 The Brundtland Report was at the time groundbreaking with its concept of sustainability, which was presented as a holistic concept looking at both environmental, economic and social aspects. The report gave a push on the political debates on environment and sustainability and became the foundation for many future perspectives and initiatives.

In 1983, United Nations (UN) formed the World Commission on Environment and Development (WCED). The world was experiencing and predicting a number of consequences of the accelerating deterioration of the human environment and the natural resources. The commission was formed in order to work with these challenges and how to solve them, which resulted in the report 'Our Common Future'. The report was quickly known as the Brundtland Report – named after the chair of the WCED, Gro Harlem Brundtland.

Published in 1987, the report was the first to focus on global sustainability. It looked to both governments, businesses and, above all, people whose welfare should be a key element for environmental and development policies. The report gave an extensive overview of the major global environmental crisis and suggestions on how to solve these problems. The Brundtland report placed environmental issues firmly on the political agenda with the aim to discuss environment and development as a single and identical issue.

The report gathered different new and known issues related to environmental problems. Thus, the report also presented sustainability as a holistic concept, including both institutional, economic, ecological and social aspects. It provided a broad approach to sustainability and gave focus to nature and society. The Brundtland Report can be seen as an attempt to create awareness of the disturbing relations between human society and the natural environment – and not least the environmental consequences.

Though the Brundtland Report was groundbreaking with its broad perspective on sustainability, it has been criticised for toning down the social dimension of sustainability. The criticism came from different organisations who have worked to maintain the original holistic idea - among others The Wuppertal Institute who has worked on further processing the Brundtland report. The concept of sustainability created by the WCED, however, has

been fundamental and popular. It has been used and redeveloped in many different fields who work with sustainability in one way or another.

Today, the term sustainability is very commonly used but in effect the concept of sustainability is constantly re-designed for specific purposes at any given time and context. Sustainability is, consequently, not a clear-cut homogeneous concept. It is a complex concept, which, in reality, there is no consensus about, apart from the overall and quite broad principles. Nevertheless, the birth of the Brundtland report's sustainability concept has influenced environmental laws and planning in a wide range of countries.

The Brundtland Report and the work of the World Commission on Environment and Development laid the groundwork for the making of the Rio Declaration created at the 1992 Earth Summit, the adaptation of Agenda 21 and the establishment of the UN Commission on Sustainable Development.